

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen).

(Lovforslag nr. 234. Fremsat 18/3 76. Første behandling 1/4 76. Betænkning 21/4 76. Anden behandling 27/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 81 stemmer mod 55; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om forskningscentret ved Hørsholm.

(Lovforslag nr. 157. Fremsat 23/1 76. Første behandling 12/2 76. Betænkning 7/4 76. Anden behandling 27/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 142 stemmer; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om invalidepension m. v. (Ændringer som følge af invalideforsikringsrettens og invalideforsikringsfondens ophævelse m. v.).

(Lovforslag nr. 230. Fremsat 17/3 76. Første behandling 19/3 76. Anden behandling 27/4 76).

573 Ff

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 19.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophavsretsnedtrækning [af Glistrup m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. LIII. Fremsat 14/1 76. Første behandling 12/3 76. Betænkning 7/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Glistrup (FP):

Som folketingets største oppositionsparti er fremskridtspartiet gang på gang ude for at blive behandlet på en parlamentarisk særdeles uværdig måde af flertallet. Der er jo grund til at gøre opmærksom på, når den slags ting indtræder, og det har altså også været tilfældet i forbindelse med behandlingen af den sag, hvorom der nu skal stemmes ved den afsluttende behandling.

Det var ganske klart fra fremskridtspartiets side, at dette var lagt op som følge af, at der inden for ophavsretsområdet er et væld af meget stærke, meget påtrængende problemer, som afgjort bør undersøges og løses af folketinget. Det er jo lige så oplagt, at det fra de styrendes side er således, at der er mange varme kartofler inden for området, og at man derfor ikke selv var villig til at tage initiativet.

Derfor kommer der ved dette forslag et meget blødt initiativ fra fremskridtspartiets side: lad os da så i hvert tilfælde drøfte inden for et udvalgs rammer, hvorvidt vi skal gøre det ene eller det andet med hensyn til det væld af ophavsretlige problemer, som teknikkens og samfundets udvikling har fået til at flyde ud over os.

[Glistrup.]

Og hvad gør man så? Ja, så udnytter man det, at vores kulturordfører på det pågældende tidspunkt er syg, og så siger man hu hej, så må vi se at få den sag væk fra den diskussionsgruppe, der nu er oprettet. Og til trods for at der fra fremskridtspartiets side forelå et i allerhøjeste grad relevant spørgsmål, før betænkning blev afgivet — spørgsmålet er aftrykt i betænkningen — gennemtrumfer man fra flertallets side, at sagen absolut skal tromles igennem nu uden den drøftelse, som det var meningen der skulle foregå, og som det er åbenbart for enhver at der er en meget stærk samfundsmæssig trang til at få iværksat.

Det er sørgeligt, at man ikke er mere moden i behandlingen af mindretal herinde i folketinget, end f. eks. denne sags behandling viser. Det, som man kender et parlaments godhed på, det, der er et parlaments adelsmærke, er, hvordan man behandler mindretallet, men man har absolut ikke levet op til noget som helst rimelighedskrav ved denne sags behandling.

Jeg skal meget stærkt anbefale, at man i hvert tilfælde stemmer for forslaget nu, for det må så ganske givet være påkrævet, at vi kommer videre med denne sag og ikke bare, som der er lagt op til i udvalgsbetænkningen, skovler den ind under gulvtæppet. Det vil føre til en bakterieudbredelse, som er meget alvorlig, og som man meget vil fortryde i kommende år.

Lasse Budtz (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne — og jeg kan trygt tage hovedparten af de øvrige partier med — afvise dette forslag endnu en gang. Det har været til en meget grundig behandling i udvalget. Der er ingen grund til at klage over noget som helst. Der er ganske enkelt tale om, at fremskridtspartiet heller ikke i denne sag har overholdt fristerne og anvendt den metode, man behandler lovforslag og forslag til beslutninger efter i dette høje ting.

Sagen er jo i al sin enkelthed den, at de problemer, som er omtalt i dette forslag, og som har været meget omhyggeligt behandlet i udvalget, er under international drøftelse, og socialdemokratiet og regeringen ønsker at anerkende de internationale aftaler, vi

har tiltrådt, og de internationale organisationer, vi er medlemmer af.

At fremskridtspartiet ikke har kendt sin besøgstid rent teknisk, kan ikke undre mig, og jeg skal derfor anmode om, at man afviser dette forslag.

Poul Dam (SF):

Hr. Glistrups fremstilling af forløbet i udvalget var overordentlig interessant, fordi den var i endog usædvanlig grad i uoverensstemmelse med de faktiske forhold. Det ville have været betydelig mere interessant at høre fru Eva Rothenborgs fremstilling af forløbet.

Henning Philipsen (SF):

Jeg synes nok, det ville have været rimeligt, om hr. Glistrup, inden han tog ordet, ligesom havde prøvet på at diskutere denne sag igennem med sine gruppefæller. For nu kommer hr. Glistrup her og beklager sig over, at et flertal i udvalget beslutter sig for at afgive betænkning.

I går var vi nogle andre, som i et andet udvalg oplevede, at en af hr. Glistrups partifæller kategorisk fastholdt, at når partiet forlangte at få afgivet betænkning, så havde flertallet at rette sig herefter. Jeg synes nok, at man ligesom skulle prøve på at få hold på sine standpunkter i fremskridtspartiets gruppe, når det drejer sig om spørgsmålet om betækningsafgivelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der må ikke være nogen som helst tvivl om, når vi nu går til afstemning om et øjeblik, at udvalgsarbejdet angående dette forslag er foregået på helt normal vis. Fremskridtspartiet er gentagne gange blevet opfordret til at komme med sine forslag og sine bemærkninger, hvis det havde nogle. Det kom ikke med nogen. Vi ventede yderligere og rykkede for det, men der kom stadig væk ikke noget.

Jeg skal kun gentage, at jeg har været fuldt tilfreds med den behandling, forslaget har fået i udvalget. På enhver måde er der taget hensyn til fremskridtspartiet, men man har ikke ønsket at benytte sig af det i tide.

Lysholt Hansen (S):

Jeg må sige, at jeg har vel aldrig i min tid herinde været udsat for en kritik af den karakter, som er fremsat i betænkningen her, og vi har da også drøftet det i udvalget og overvejet, hvorledes vi i forbindelse med udvalget for forretningsordenen egentlig i fremtiden skal forholde os i sager af den karakter for overhovedet at få dette ting til at arbejde på en måde, som er forsvarlig.

Det, der står i denne betænkning om dårlig behandling af fremskridtspartiet, er for mig at se et ganske klart udtryk for en linje i fremskridtspartiet, der har det ene formål at nedbryde arbejdsmulighederne for dette ting, at ødelægge dets arbejdsvilkår.

Jeg må måske nævne ganske klart, hvornår og hvad der er sket. Der skete det, at forslaget var til første behandling den 12. marts 1976, ordføreren var hr. Glistrup. Forslaget blev samme dag henvist til udvalget, og vi holdt derefter møde i kulturudvalget den 17. marts, hvor man behandlede dette forslag om ophavsretsnedtrapping, man behandlede lovforslaget om søfolks fjernsynsbetjening, man behandlede lovforslaget om ændring af teatervirksomhed, forslaget til lov om musik og lovforslaget om oprettelse af en kulturel fond. Som afslutning på mødet blev vi enige om — jeg understreger enige om — også med fremskridtspartiets tilstedeværende medlemmer, at spørgsmål, som man ønskede at stille, skulle indsendes inden ugens udgang, altså senest fredag.

Men for at det ikke skulle gå i glemmebogen — det kunne jo være, der var nogle, der ikke havde hørt, hvad man besluttede — udsendte jeg til alle partier som udvalgets formand en skrivelse, som jeg gerne vil have lov til at citere:

„I overensstemmelse med aftalen på kulturudvalgets møde i dag, den 17. marts 1976, bedes eventuelle spørgsmål vedrørende B. LIII — forslag til folketingsbeslutning om ophavsretsnedtrapping — afleveret snarest til sekretæren.“

Og dette snarest dækkede altså aftalen om senest fredag.

Hr. Poulsgaard, som jo har fremsat anken mod udvalget, havde orlov her i tinget fra den 11. marts til den 29. marts. Hans udvalgsplads var i denne periode overtaget af fremskridtspartiets medlem, fru Tove Weid-

ner, og hun deltog i møderne, det vil jeg gerne understrege. På kulturudvalgets møde den 24. marts, den 31. marts og den 7. april var dette forslag opført på dagsordenen, og på mødet den 7. april stod det opført som punkt nr. 7 på dagsordenen: eventuel afgivelse af betænkning over forslag nr. LIII.

På intet af alle disse møder var der kommet spørgsmål fra fremskridtspartiet, og så vover man at komme med en anke af denne karakter. Jeg vil gerne understrege, at det sidste møde altså blev holdt den 31. marts inden adviseringen om afgivelse af betænkningen den 7. april. Hr. Poulsgaard havde altså fra den 29. marts, hvor han igen gav møde i tinget, og frem til den 7. april mulighed for at komme med spørgsmål. Der kom ingen, men de kom den 7. april, hvor betænkningen skulle afgives. Jeg synes, at det simpelt hen er en undergravning af folketingets arbejdsmuligheder, som vi ikke kan være tjent med, og som udvalget for forretningsordenen snarest bør tage op. Hvordan skal vi arbejde, hvis vi med så mange ugers advisering af spørgsmål først får dem, når alle andre er klar til at afgive betænkning?

Sluttelig vil jeg gerne have lov at sige, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at hr. Glistrup var indkaldt, ellers ville hr. Glistrup prøve at underkende ærligheden hos de embedsmænd, som er medvirkende herinde. Hr. Glistrup var indkaldt til møde i kulturudvalget, når behandlingen af hans forslag skulle finde sted. Men fremskridtspartiets medlemmer — det husker jeg, for det hørte jeg — fremskridtspartiets medlemmer erklærede ved hvert af disse møder, at hr. Glistrup ikke ønskede at deltage i behandlingen, det blev varetaget af de øvrige medlemmer.

Jeg må måske for en ordens skyld henvise til, at jeg giver intet for disse beklagelser, specielt hvis jeg lige må have lov at citere, hvad fru Kirsten Jacobsen sagde den dag, vi behandlede spørgsmålet om Den nordiske Investeringsbank, hvor hun ganske klart gjorde det åbenbart i en chikanering af mit partis ordfører, at der virkelig var kommunikation i fremskridtspartiets gruppe. Der står ordret sådan — det er Folketingstidende 1975-76 sp. 8436:

„Den kommunikation hersker måske ikke i socialdemokratiet. Det ved jeg ikke noget om, men den hersker i hvert fald inden for

[Lysholt Hansen.]

fremskridtspartiets gruppe, så jeg føler ikke, at der er noget som helst til hinder for at kunne udtale mig.“

Da havde hun forud meddelt, at i denne gruppe var man hele tiden så velorienteret, at man altid kunne sørge for at få stillet alle disse spørgsmål, som man ønskede at stille, for man var altid velorienteret. Jeg synes, dette er det hidtil groveste brud på forretningsordenen i folketinget.

Svend Andersen (Rosk.a.) (FP):

Jeg må ærligt talt sige til hr. Lysholt Hansen, at han svinger sig temmelig højt op. Jeg må ærligt erkende, at jeg kan ikke på nogen måde se, hvordan vi har undergravet folketingets arbejde, og hvordan vi har brudt folketingets forretningsorden.

Det, denne sag drejer sig om, er, at vi bl. a. på grund af sygdom og en række andre ting ikke har fået stillet disse spørgsmål inden for de fastsatte frister. Det, vi så beder om, er at få lov til at stille de spørgsmål, som vi nu endelig har fået formuleret, og besvarelsen af de spørgsmål ville højst tage måske 2-3 dage. Det, vi så bad om, var, om ikke man kunne være lidt smidig og simpelt hen vente disse 2-3 dage med at afgive betænkningen, men dette nægtede man os, og det er det, vi synes simpelt hen er en uanstændig mangel på smidighed. Det er jo trods alt noget, der sker praktisk taget hver eneste dag i andre udvalg, at der på dagsordenen står: eventuel afgivelse af betænkning. Så opstår der noget nyt, man stiller yderligere spørgsmål, og så bliver betænkning ikke afgivet. Det sker næsten dagligt i boligudvalget og andre udvalg, og det var bare en lille smule af den samme smidighed, vi ønskede, som man ellers viser over for andre partier. Det, vi simpelt hen synes er uanstændigt, er, at man ikke bare ville være så flinke at vente 2 dage med at afgive betænkning.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg vil gerne understrege, at her er ikke tale om uanstændig behandling hverken fra udvalgets side eller fra min side som udvalgsformand. Der har været uger, og jeg vil gerne understrege, at hvis man virkelig havde ønsket på grund af hr. Poulsaards

sygdom at få mulighed for at vente, så kunne man jo have adviseret mig og sagt: hr. Poulsaard er syg, må vi vente, til han kommer tilbage? Men jeg har ikke modtaget nogen som helst anmodning fra hr. Svend Andersen (Rosk.a.), som er medlem af udvalget, og som har været til stede ved nogle af møderne, eller fra suppleanten, som har deltaget i møderne, om udsættelse. Vi har lige holdt et møde med folketingets formand, hvorefter sidste frist for at gøre arbejdet færdigt herinde var 21. april. Når vi så har adviseret om, at der skal afgives betænkning efter at have indkaldt spørgsmål og ændringsforslag i 3-4 uger, overlader jeg trygt til dette ting at bedømme, hvem der har opført sig anstændigt, og hvem der har opført sig uanstændigt.

Formanden:

For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at det nok var en fortalelse, når der blev sagt 21. april. Det er 21. maj, der er sidste frist.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun endnu en gang understrege angående arbejdet i udvalget, at det er foregået fuldt normalt under al den hensyntagen, man kan forlange fra nogen udvalgsformand.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er sket nogen som helst henvendelse fra fremskridtspartiet i denne sag før den dag, der bliver meddelt, at nu afgiver vi betænkning, først da forsøger man at bremse arbejdet. Man kunne — og det vil jeg gerne understrege — hvis man ønskede at bede om udsættelse, havde gjort det før den dag, vi skal afgive betænkning. Det er kun at hæmme vores arbejde herinde.

Glistrup (FP):

I den historiske redegørelse var der urigtigheder hos hr. Lysholt Hansen, bl. a. at jeg som forslagsstiller skulle have været indkaldt. Jeg er aldrig blevet indkaldt til denne sags behandling i kulturudvalget. Det får være, hvad det være vil, men når det så træffer sammen med, at vores normale kulturordfører ligger på hospital, er det altså, at vi kommer ind i denne triste situation, som er opstået. Så er det afgørende tidspunkt den 7. april, hvor det jo står aldeles

[Glistrup.]

klart, at der ikke er nogen som helst loyal interesse hos flertallet i at få denne sag fremmet til betænkning imod det, som forslagsstillerne ønsker. Der er ikke nogen som helst grund til med en sag, som netop i den grad er lagt op til at skulle være en sag til udvalgsdrøftelse på grundlag af en lang række spørgsmål, at man skal have det pacet ned i salen. Der var ikke skygge af saglig grund for udvalgets flertal til at fremme sagen til afgivelse af betænkning på det tidspunkt. Så kommer der altså, og det kan man dog ikke gå fra, for det står klart i udvalgsbetænkningen, et klart, sagligt spørgsmål, men desuagtet gør man altså det fra udvalgsflertallets side, at man siger: bare væk med denne sag.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg må gøre hr. Glistrup opmærksom på, at vi gang på gang her har været udsat for kritik fra fremskridtspartiet, og jeg ser senest en henvendelse fra hr. Halvgaard, tror jeg det er, om at man ikke kunne få de forslag, man har, frem til behandling hernede. Jeg har som udvalgsformand haft en anden indstilling, og jeg har gjort, hvad jeg kunne for, at fremskridtspartiets forslag kom til behandling fuldt legalt her i tinget, til tre behandlinger eller to behandlinger, hvis det var forslag til beslutning. Derfor har jeg fundet det fornødent at gøre det på den måde.

Jeg synes faktisk, at hr. Glistrup skulle føle sig for god til at omtale folketingets funktionærer, som han gør her. Jeg står her med et papir, underskrevet af udvalgets sekretær, hvori der står: „Det bemærkes, at Glistrup var indkaldt til at deltage i kulturudvalgets møder, når behandling af hans forslag skulle finde sted“. Så kan jeg kun lade påstand stå mod påstand, men jeg henstiller, at folketingets medlemmer ikke på nogen måde prøver at anfægte ærligheden hos de dygtige medarbejdere, vi har i huset.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det af hr. Lysholt Hansen nu inddragne tilfælde med betænkningafgivelse i en helt anden sag er et tilfælde, hvor forslagsstilleren ønsker, at der afgives betænkning, og

hvor forholdet er det, at ingen har nogen spørgsmål i udvalget. Her hvor vi taler om lige den stik modsatte situation: forslagsstilleren ønskede ikke betænkning afgivet, var der spørgsmål til behandling i udvalget.

Poul Dam (SF):

Jeg synes, at man behandler fremskridtspartiet som helhed uretfærdigt. Fremskridtspartiets andet medlem af udvalget, fru Eva Rothenborg, havde ønsket i betænkningen at udtrykke sin beklagelse af, at hun ikke havde varetaget sagen bedre, og indrømmede, at det var hendes skyld. Det måtte hun ikke for partiet. Det siger noget positivt om fru Eva Rothenborg og noget negativt om partiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 119 stemmer mod 19; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om atom-anlæg m. v.

(Lovforslag nr. 53. Fremsat 24/10 75. Første behandling 7/11 75. Betænkning 28/4 76).

Der var stillet 25 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Erik Holst (S):

I 1962-loven om nukleare anlæg havde vi også spørgsmålet om erstatningsbestemmelser. De blev trukket ud i 1974, og den resterende del af loven gik til behandling i forskningsudvalget. Den 20. marts 1975 blev lovforslaget, som vi her behandler, første gang fremsat, blev senere behandlet, spørgsmål blev stillet, oplysninger blev indhentet, og behandlingen sluttede ikke med en betænkning, men med en beretning. Den 24. okto-